

daní a těch dávek a poplatků, u nichž jest postupovati podle zákona čís. 76/27 Sb. z. a n., jak bylo vyloženo v rozhodnutí čís. 14616, na něž se odkazuje. Zákonem čís. 65/33 Sb. z. a n. nabyvším účinností dnem 1. května 1933 bylo stanoveno v § 5, že i poplatky se zajišťují způsobem stanoveným pro zajišťování přímých daní, a v § 10, že se dnem, kdy zákon nabyl účinnosti, ruší ustanovení jemu odporující (rozh. 14201 Sb. n. s.). Z toho tedy plyne, že i při zajištění poplatku ze smluv, o jaký tu jde, jest postupovati podle předpisů stanovených v §§ 284 až 290 zák. čís. 76/27 Sb. z. a n. Podle § 284 cit. zák. může vyměřovací úřad, je-li vybrání daně dosud nepředepsané nebo nesplatné ohroženo, uložit poplatníkovi písemným, ihned proveditelným příkazem, aby ji až do jejího zaplacení zajistil, a provede se tento zajišťovací příkaz exekucí berní nebo soudní (§ 285 cit. zák.). Pro zajišťovací exekuci soudní co do těchto daní platí ustanovení §§ 374 až 377 a § 402 ex. ř. Podle toho lze exekuci zajišťovací povolit jen na základě zajišťovacího příkazu vydaného ve smyslu § 284 zák. čís. 76/27 a tvořícího exekuční titul podle § 1 ex. ř. V projednávaném případě nebylo vůbec ani tvrzeno, že byl vydán proti povinné straně takový zajišťovací příkaz, a nelze proto soudní zajišťovací exekuci záznamem práva zástavního povolit. I posuzuje-li se návrh jako návrh knihovní, nelze mu vyhověti, ježto dvorské dekrety čís. 577, lit. c/1786 a čís. 789/1806 Sb. z. s. i § 38, lit. c) knih. zákona, o něž se návrh ten opírá, byly v příčině zajištění poplatků ze smluv zrušeny.

Čís. 15424.

K výkladu vlád. nař. čís. 250/35 Sb. z. a n.

Předpoklad pro poskytnutí úlev v placení pohledávky, k jejímuž zajištění byla vydána směnka.

(Rozh. ze dne 23. září 1926, R I 827/36.)

V námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu uvedl žalovaný, že jest zemědělcem a že proto směnečná pohledávka není vzhledem k vlád. nař. čís. 250/35 Sb. z. a n. splatná, takže žaloba měla být podle § 406 c. ř. s. pro tentokrát zamítnuta. **P r v ý s o u d** ponechal směnečný platební příkaz v platnosti. **O d v o l a c í s o u d** vyhradiv svému usnesení právní moc uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y :

Předmětem sporu jest pohledávka, k jejímuž zajištění byla vydána směnka dne 16. listopadu 1933. Podle ustanovení § 17 lit. f) vlád. nař. čís. 250/35 Sb. z. a n. nepřísluší dlužníku zemědělci úlevy podle předcházejících ustanovení tohoto vlád. nařízení, jde-li o pohledávky, které proti dlužníku vznikly po 9. květnu 1933, a jde-li o zemědělce v okre

sích zvláště chráněných, které vznikly po 31. prosinci 1935. Byla-li k zajištění této pohledávky vydána směnka, jest doba vzniku této pohledávky pro účely tohoto ustanovení také dobou vzniku pohledávky směnečné, i když byla směnka obnovena. V souzeném případě byla směnka vydána dne 16. listopadu 1933, takže pohledávka vznikla podle uvedeného ustanovení tímto dnem, tudíž před 31. prosincem 1935. Pro zažalovanou směnečnou pohledávku by tudíž žalovanému dlužníku úlevy podle uvedeného ustanovení příslušely, kdyby ovšem bylo bezpečně zjištěno, že žalovaný dlužník jest zemědělcem v okrese zvláště těžce postiženém neúrodou ve smyslu § 1, odst. 2 cit. vlád. nař. To se však dosud nestalo a proto odvolací soud nepochybil, když napadeným usnesením rozsudek prvního soudu k zjištění této skutečnosti zrušil vysloviv právní názor, že teprve potom, bude-li zjištěno, že žalovaný jest zemědělcem, bude lze posouditi, zda jsou tu další předpoklady pro poskytnutí úlev v placení. Při tom bude prvnímu soudu ovšem přihlížeti k ustanovením § 20, odst. 2 a § 13, odst. 4, jakož i § 21 cit. vlád. nař.

Čís. 15425.

Stavební ruch.

Vrácení stavební zálohy složené členem bývalého bytového družstva v případě zdravotní závadnosti bytu.

(Rozh. ze dne 23. září 1936, Rv I 2164/34.)

Žalobce, bývalý člen stavebního družstva, domáhá se žalobou na tomto družstvu vrácení stavební zálohy tvrdě, že byl nucen dáti výpověď a vystěhovati se z přiděleného mu bytu, poněvadž byt byl zdravotně závadný. Proti žalobě namítlo žalované družstvo, že dle § 5 stanov jsou stavební zálohy nevypověditelné a dle § 9 pravidel o přidělování a pronajímání bytů v domech žalovaného družstva, přijatých na valné hromadě, nemá žalobce nárok na vrácení stavební zálohy dříve, dokud se nepřihlásí nový nájemce, který by přistoupil za člena družstva a složil zálohu. Ježto takového zájemce nebylo, pronajalo družstvo byt D-ovi, který stavební zálohy nesložil. Byt nebyl zdravotně závadný. N i ž š í s o u d y žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Dovolací soud souhlasí s názorem nižších stolic, že v tomto případě jde o stavební zálohu, jejíž vrácení je závislé na tom, že byt žalující stranou uvolněný najme jiná osoba, která složí stavební zálohu ve stejné výši jako strana žalující. Žalobce však tvrdil, že byt, který mu žalované družstvo pronajalo, byl zdravotně závadný a k užívání nezpůsobilý, ježto do něho vnikal ze sousedních bytů kouř a páchnoucí otravné uhelné plyny, což kromě četných nesnází a útrap působilo zhoubně na zdraví